

Μιὰν Κυριακὴ ξημέρωμα μὴν εἶχε ξημερώσει,
κι ὁ ἥλιος ὁ παντοτεινὸς μὴν εἶχε βγεῖ νὰ
δῶσει.

Γροικῶ τὸν κόρφο κι ἔμπαζε κάτεργα καὶ κα-
ράδια.

Δὲν εἶν' αὐτάνα σφακιανά, μήτε καὶ τοῦ Ρε-
θύμνου,

μά 'ναι τοῦ Καπετὰν πασά 'πὸ μέσα 'πὺ τὴν
Πόλη.

Παίρνουν μανάδες καὶ παιδιὰ, ἀδέρφια καὶ
ξαδέρφια,

παίρνουν καὶ τοῦ παπαῦ Βαρδῆ τὴ μίαν του θυ-
γατέρα,

τὴν πρώτη καὶ τὴν ὕστερη, τὴ μεσακὴν κο-
πέλλα.

Χίλιοι κρατοῦν τὴν κούδα τῆς, τρακόσιοι τ' ἔς
ἀκλουθοῦσι.

Ἐκλούθα κι ὁ παπαῦ Βαρδῆς κι ἔδερνε τσι με-
ρούς του :

—Ποῦ πᾶς, ἀσήμι, νὰ χαθεῖς, ποῦ πᾶς, σταυ-
ρέ, νὰ λειώσεις,

ποῦ πᾶς, ἀγιοκωνσταντινο, ν' ἀλλάξεις τ' ὄ-
νομά σου;

—Στὴ Σμύρνη πάω νὰ χαθῶ, στοῦ Γαλατᾶ
νὰ λειώσω

κι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη ν' ἀλλάξω τ' ὄ-
νομά μου!

Κι ὄντε τὴν ἀνεβάξασι εἰς τοῦ πασά τὴ σκάλα,
ἐτρέχασι τὰ μάτια τῆς ὥσαν τὴν κουτσουνάρα.

—Ἄμ' ἀφεντάκη, στὸ καλὸ καὶ στὴν καλὴ τὴν
ῶρα

καὶ νὰ γεμίς' ἡ στράτα σου ντραντάφυλλα καὶ
ρόδα.

Κι ἄμε χαιρέτηξέ μου τσι ὅλες μου τ' ἔς ἀδερ-
φάδες,

τὴν ἀδερφή μου τὴ Λενιώ μὴ μοῦ τὴ χαιρε-
τήσης,

γιατί μοῦ καταρήστηκε Τούρκος νὰ με φιλήσει,
Τούρκο νὰ κάμω πεθερὸ καὶ τὸν καδὴ κουινάδο
καὶ τοῦ βεζίρη τὸν υἱοῦ ἄντρα νὰ τόνε πάρω.

4

—Προσκύνα, Λιάκο, τὸν πασιὰ, προσκύνα τὸ
βεζίρη,

νὰ πάρεις τὸ μουρασελέ, δερβέναγας νὰ γέ-
νεις.

Κι αὐτῆνος τ' ἀποκρίθηκε, χαμπέρια καὶ τοῦ
στέλνει :

—Ὅσο 'ν' ὁ Λιάκος ζωντανός, πασιὰ δὲν
προσκυνάει,

πασιὰ 'χει ὁ Λιάκος τὸ σπαθί, βεζίρη τὸ του-
φέκι.

Κι 'Ἀλὴ πασιὰς σὰν τό 'μαθε, πολὺ τοῦ κα-
κοφάνη.

Γράφει χαρτιά καὶ προδοδᾶ, προστάγματα
καὶ στέλνει :

—Σὲ σὲν' ἀγὰ Δερβέναγα, σ' ὅλα τὰ τζεφτι-
λίκια,

τὸν Λιάκο νὰ μοῦ πιάσετε, τὸν Λιάκο νὰ σκο-
τώστε.

Βγῆκε κι ὁ Γκέγκας παγανιάς καὶ κυνηγᾶ
τούς κλέφτες.

Καὶ πῆγε καὶ τοὺς πλάκωσε στὸν λόγγο, στὸ
λημέρι

κι ἀρχίσανε τὸν πόλεμο, τὰ βροντερὰ τουφέ-
κια.

Κωντογιακούπης φώναξε ἀπὸ τὸ μετερίζι :
—Παιδιὰ, γκαριέτι κάμετε, παιδιὰ, ντὲ πο-
λεμάτε,

καὶ σύ, Λιάκο μπουλούκμπαση. πολέμα σὰν
λεοντάρι.

Κι ὁ Μουσταφᾶς λαβώθηκε στὸ γόνα καὶ στὸ
χέρι.

ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Νωπῆς κίνησης ἄργὸ τάνυσμα,
μ' ἀκολουθεῖς στὰ χίλια δυὸ κομμάτια
ποῦ σὲ καθρέφτισαν,
κρύφιος χυμὸς μοῦ μυρώνεις τὴ γεύση.

2

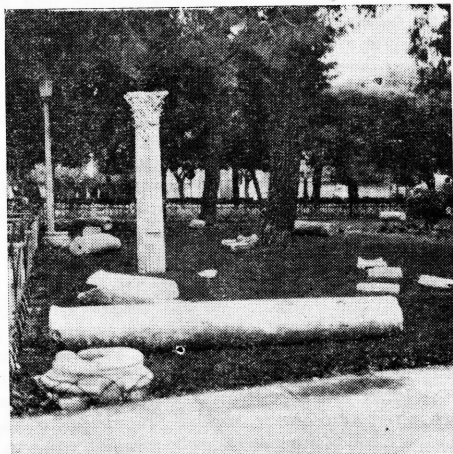
Τ' ἀνοιχτὰ μάτια μας γέμισαν
σκοπεὺς ποῦ ζευγάρωσαν,
καὶ γίνηκαν ρέμα
νὰ λούζουν τὶς φλέβες.

3

Βλέπω τὸ χέρι, ποῦ δὲν ἀφήνει
καμμιὰ ἐλπίδα ἀχάραγη.
Βλέπω αὐτὰ ποῦ ἐπιζήσανε
στὴν ἐπιφάνεια
κι ἐγὼ τὰ φύλαγα στὸν πιὸ κρυφὸ
θυθό.
Βλέπω, βλέπω
τ' ἀνθηρὰ ἐπιχρίσματα
τῶν στιγμῶν.

ΤΕΡΕΖΑ ΣΙΝΙΓΑΛΙΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Μάρμαρα στὰ Ψηλαλώνια